

Hejsek 10

Zaměřili jsme se do mapy,
kam všude prošly čtrnáctkové osady
za třicet padesát let soboty.
Vzpomínání jde si na místo, které v minulosti
bylo naše domovem.

ČASOPIS ODDÍLU *Upřed* ROČNÍK XXXVII červen 2022

Pejsek štěká...

Haf! Haf! Haf!

Vypadalo to, že to nestihneme, ale jak se nám nakonec to divadlo hezky povedlo! Všem vám gratuluji k pěkným výkonům a také k nominacím, které jsme získali – obě vpředácká divadla se umístila mezi nejlepšími třemi ve své kategorii, a Anička se dokonce neztratila ve velké konkurenci všech ostatních dívek do 15 let. Doufám, že jste si festival užili tak, jako já. Tak zase za dva roky!

Haf! Haf! Haf!

Poslední letošní výpravou budou Oddílové hry o Štítek táborníka. Konečně, po dvou letech, budeme moct společně s malými vyrazit do přírody a pořádně si zahrát a zabojovat o krásné

štítky. Kdo je asi získá tentokrát? Posledním držitelem za velké Vpředáky je Eda, který je získal v online Štítku. Povede se mu obhájit v klasickém souboji?

Haf! Haf! Haf!

Pokud vám ještě chybí bedna nebo postel, budeme na nich pracovat na každé červnové oddílovce, tak nezapomeňte dorazit, ať vám nic neschází. Veškeré přípravy tábora vrcholí a doufám, že se všichni těšíte. Snad bude letos jenom krásně!

Haf! Haf! Haf!

Všechny dokumenty a platby na tábor měly být odevzdané do konce května. Pokud jste tak ještě neučinili, udělejte tak prosím co nejdříve, je to opravdu důle-

žité. V úterý 28. června už nebude schůzka, od 18 do 19 hodin bude čas v klubovně odevzdat zabalené bedny a postele a dořešit poslední detaily před pátečním odjezdem.

Haf! Haf! Haf!

V červnu štekám vše nejlepší Johanovi, Julče, Pavlíkovi a Tondovi, a opožděně také Róze a Oskimu, kteří slavili v květnu.

Haf! Haf! Haf!

Co budeme dělat my větší?

7. 6.	Oddílová schůzka	(16.30—19.00)
10. — 12. 6.	Oddílové hry o Štítek táborníka	
14. 6.	Oddílová schůzka	(16.30—19.00)
21. 6.	Oddílová schůzka	(16.30—19.00)
28. 6.	Odevzdávání
bedýnek	(18.00—19.00)

A dále?

1. — 3. 7.	Představebka
4. — 21. 7.	Tábor

Štěně štěká...

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Festival i divadlo se nám náramně povedlo, dokonce jsme jako Vpřed získali 3 nominace na Zlatého Čtrnáce! V divadle se nám podařilo vyřešit detektivní případ a v celoroční hře jsme byli povoláni vyšetřit ukradení diamantu. Kdo to ale mohl být? To stále nevíme...

V červnu nás čeká klání o Štítek táborníka, a tak si ho nezapomeňte zapsat do kalendáře, stejně jako datum na odevzdávání bedýnek na tábor.

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Štěkám všechno nejlepší k narozeninám Anice!

Co budeme dělat my menší?

2. 6.	Schůzka	(17.00—18.30)
9. 6.	Schůzka	(17.00—18.30)
10. — 12. 6.	Štítek	
16. 6.	Schůzka	(17.00—18.30)
23. 6.	Poklad	
28. 6.	Odevzdání bedýnek	(18.00—19.00)

A dále?

4. — 10. 7. Tábor

Štěně

13. Netradiční divadelní festival Čtrnáctky

Na letošní ročník festivalu jsme kvůli covidové odmlce čekali o rok déle, než je obvyklé, ale o to víc jsme se na něj těšili. Divadelní představení probíhala už od sobotního poledne, tudíž jsme se s některými potkali v divadle už o den dříve. Před klubovnou jsme se ale všichni sešli až v neděli ráno. Čekal nás nabitý den plný trénování divadla a dolaďování posledních nedokonalostí. Texty už jsme sice uměli, ale ještě jedna zkouška v klubovně se nám hodila.

V klubovně jsme také zabalili všechny potřebné rekvizity a kulisy a okolo oběda jsme vyrazili do divadla Komedie. Pódium bylo o dost větší, než jsme byli zvyklí z klubovny a tak jsme si během poslední zkoušky museli chvíli zvykat, jaké to je stát na tak velkém jevišti a kam se postavit, aby nás diváci viděli a slyšeli. Po obědě už se do divadla začali trousit první diváci, včetně našich rodičů a kamarádů. Divadlo jsme odehráli bez větších nesnází, snad jen klouzavý povrch na jevišti nám občas dělal potíže. A pak už se jen převléct z kostýmů a mohli jsme si užívat ostatní divadelní představení jinych oddílů.

Někteří z nás vydrželi do přestavení větších Vpřed'áků a pár vytrvalců až do slavnostního galavečera. Nakonec jsme si zasloužili za naše představení nominaci na Zlatého Čtr-

náce v kategorii mladších dětí, což nám udělalo velkou radost. Už se těšíme na další festival, tentokrát snad opravdu za 2 roky, a třeba si z toho čtrnáctého festivalu odneseme i nějakého Čtrnáce.

Táborová louka

Během našeho posledního putování po oddílových místech se podíváme nikoli tam, kam se vydáme na červnovou výpravu, ale rovnou tam, kam pojedeme v červenci. V červenci nás totiž čeká tábor a louka, na které náš tábor každoročně stavíme, je tím nejdůležitějším oddílovým místem ze všech. Proto ho rozhodně nemůžeme opominout!

Za dlouhá léta oddílové historie jsme vystřídali několik tábořišť. Tábory se konaly na Nežárce, u Rakovníka a na Ploučnici. Zatím posledním místem našeho letního táboření, kam jezdíme už hezkou řádku let, je louka v údolí pod vesnicí Vápno nedaleko Mnichova Hradiště.

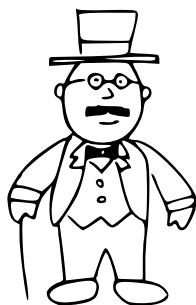
Louka se nachází na klidném místě nedaleko mlýna, který na mapě najdete pod názvem Nový mlýn, na mlýně samotném ale najdete označení Růtův mlýn. Ten patří majiteli naší louky, který nám ji každoročně pronajímá. Cestou od mlýna k našemu tábořišti naleznete dva rybníky, tomu menšímu hned vedle našeho tábora říkáme „Bahňáček“.

Nad táborem máme studánku s pitnou vodou a podél táborové louky zase teče potok Zábrdka, ve kterém se během tábora myjeme.

Okolí tábora skrývá také řadu zajímavých a krásných míst, což je dané už tím, že se nacházíme na kraji Českého ráje. V bezprostředním okolí tábora můžeme objevovat různé jeskyně a ruiny domů, seníky, rozložitou lípu, na kterou můžeme vylézt, kopec plný borůvek („Borůvkáč“) nebo také oboru, v níž žijí zubři. Doufáme tedy, že se s námi v co nejhojnějším počtu vydáte v létě tábořit, abychom mohli tábor i jeho tajemné okolí prozkoumávat společně a zažít u toho řadu dobrodružství.

Tajemný pachatel

Občas se může detektivovi stát, že jeho jedinou stopou k dopadení pachatele je jeho stín. To ale dobrému detektivovi k určení pachatele bohatě stačí. Zvládneš určit, kterému z podezřelých patří stín uprostřed a kdo je tedy pachatelem? Odpověď řekni vedoucím, nebo ji pošli přes e-psa (*vpr.red/e-pes*) a body do posledního měsíčního bodování tě neminou.

Pejsek

Všude dobře, doma nejlíp

Během svých toulek stověžatou Prahou jsme stihli za ten jeden rok navštívit jak mnohá zákoutí zapomenutá a zapadlá, tak i některá, která byla plna rozličného shonu a života. Zdalipak si vzpomínáte ještě na vyprávění o starém Židovském městě, které stálo na západ od Revoluční třídy? Doufám že ano; v prvním Pejskovi jsme přece navštěvovali po něm zbylou Staronovou synagogu. Prošli jsme mnohé průchody vinoucí se nenápadně mezi širokými ulicemi téměř bez povšimnutí a další rozmanité malé uličky.

Vzpomínáte si na Zlatou ulici s tajuplnou zahradou a vzpomínáte si na citróny? Stříbrnou ulici, připomínající slavnou revoluci, tajnou vontskou vývěsku v Řetězové nebo bubliny s židlemi a stolky na dvoře za Slovanským domem? Šlo by toho určitě vyjmenovat mnoho, no třeba Svatováclavskou vinici, kam jsme se vydali v minulém čísle Pejška a kam si udělal během května výpravu také Oski, aby nám v e-psovi mohl popsat její vchod. Děkujeme! Je ale ještě zdaleka větší množství krásných míst, kam jsme se za ten rok bohužel nestihli dostat. Praha je holt velká, mnohde i krásná a než by ji člověk celou prozkoumal, už by si měl spořít na pohřeb. No, tak má alespoň člověk celý život pořád co objevovat. A že toho je! Vždyť člověk kolikrát ani pořádně nezná okolí vlastního domu, natož aby znal celou Prahu!

A vidíte, když jsme u toho, pojd'te schválně něco zkusit. Znáte to vy detailně v okolí svého domova? Vypravte se na průzkum, vydejte se některou ulicí hned u vás, kterou zrovna tak často nechodíte, a důkladně se rozhlížejte kolem. Dobře si všímejte každého detailu ve svém okolí, fasád, plotů, nápisů na stěnách, oken domů. Zjistíte, že se hned za vašimi humny nachází pozoruhodné věci, o kterých jste celou dobu, co tady bydlíte, neměli ani tušení. Je jedno, jestli bydlíte na Petřínách, na Letné, u Jinonic nebo dokonce mimo Prahu, garantuji vám, že na každém místě můžete najít něco, čeho jste si celý život nevšimli. A budu rád, když se o své objevy také e-pesně podělíte, body vás samozřejmě neminou ani tentokrát. Tak nashledanou příští rok!

Ze života Mrakoplaše

výňatek z knihy Lehké Fantastično

Mrakoplaš se na postel díval s nedůvěrou. Byla ze sladových bonbónů, vykládaná karamelami, ale vypadala spíš jako něco k jídlu než ke spaní, a taky už skutečně nesla stopy zubů.

„Někdo mi jedl z mé postele,“ prohlásil.

„Když já hrozně miluju karamely,“ bránil se Dvoukvítek.

„Jestli budeš vyvádět takové věci, přijde víla a sebere ti všechny zuby,“ pohrozil mu Mrakoplaš.

„Ne víla, elfové,“ vmísil se jim do řeči Vaverka, který stál na toaletním stolečku. „Zuby trhají elfové. A taky nehty na rukou a na nohou. Elfové jsou občas hrozně popudliví.“

Dvoukvítek si těžce sedl na postel.

„Ty si to určitě pleteš,“ vzdychl si. „Elfové jsou vznešení a krásní, moudří a půvabní, určitě jsem to tak četl.“

Mrakoplašovo a Vaverkovo koleno si vyměnilo významný pohled.

„Já si myslím, že musíš mluvit o jiných elfech,“ zavrtěl hlavou trpaslík. „Ti, co žijí tady v okolí, jsou úplně jiní. Rozhodně se jim nesmí říkat, že jsou vzteklouni. Tedy pokud si nechceš nést zuby domů v klobouku.“

Ozval se tichý zvuk otvíraných nugátových dveří. Z opačného konce domečku sem dolehl tichounký cinkavý šramot, jako když co nejopatrněji rozbijete velkým kamenem okno z cukrkandlu.

„Co to bylo za zvuk?“ zeptal se Mrakoplaš.

„Který?“ zeptal se Dvoukvítek. Pak někdo zabušil holí na okenní rám. Vaverka se s výkřikem „elfové!“ vrhl napříč místností k myši díře a zmizel.

„Co budeme dělat?“ rozhlížel se Dvoukvítek.

„Zpanikaříme?“ navrhl Mrakoplaš s nadějí. Vždycky si myslel, že nejlepší cesta k záchraně je zpanikařit. Jeho teorie vycházela z toho, že se lidé, kteří se v minulosti setkali se šavlozubým tygrem, dali rozdělit zhruba na ty, kteří zpanikařili a utekli, a na ty druhé, kteří zůstali stát na místě a říkali něco jako „Ó, jak vznešená šelma“, nebo „Kuk, kočička!“.

„Támhle je skříň,“ zašeptal Dvoukvítek a ukázal na úzká dvířka vtěsnaná mezi perníkovou stěnu a bok krbu. Rychle se namačkali do sladce zatuchlé temnoty.

Zvenčí k nim dolehlo praskání čokoládové podlahy. Potom někdo prohlásil: „Slyšel jsem tady hlasy.“

Jiný hlas mu odpověděl. „Jo, já taky, ale zezdola. To budou Mrkouni.“

„Vždyť jsi říkal, že jsme jim uklouzli v bažinách!“

„Jé, kluci, koukněte se, tady je všechno k jídlu, klidně si můžete kousnout třeba...“

„Drž zobák!“ Ozvalo se další vrzání a skřípání a potom výkřik zezdola, kde jeden z Pravých proroků, který se plížil tmou od okna, šlápl na prsty Mrkající kápě, ukryté pod stolem. Vtom zaznělo náhlé ziiíp a zinnng uvolnění magie.

„Ale sakra...!“ zanadával hlas zvenčí. „Už ho dostali. Jdem!“ Bylo slyšet další skřípání a vrzání a pak se rozhostilo ticho. Po nějaké chvíli zašeptal Dvoukvítek Mrakoplašovi. „Poslyš, já mám dojem, že je v té skříni koště.“

„No a co je na tom divného?“

„Tohle má říditka.“

Dole kdosi pronikavě vykřikl. Jeden z čarodějů se ve tmě pokusil nadzvednout víko Zavazadla. Ze spíže se ozval hlasitý náraz, který signalizoval náhlý příchod skupiny Osvícených mágů Nepřerušného kruhu.

„Co asi všichni hledají?“ zeptal se šeptem Dvoukvítek.

„Nevím, ale myslím, že pro nás bude lepší, když se to ani nedozvíme,“ prohlásil Mrakoplaš zamyšleně.

„Asi máš pravdu.“

Pozdravy z Ameriky

Milí Vpředáci, momentálně mám před sebou poslední dva týdny ve Spojených státech a já nedokážu uvěřit, jak rychle můj pobyt utekl. Tolik jsem se toho naučila, tolik jsem toho zkusila a viděla. Nebylo to pro mě vždy snadné, přeci jenom jsem na cizím kontinentě a „sama“. Můj poslední měsíc byl ale bezesporu ten nejlepší. Je to trochu zákon schválnosti, že se mi tady začalo tolik líbit až takhle ke konci. V květnu jsme měli prom — něco jako náš maturitní ples, akorát vypadá spíš jako diskotéka na škole v přírodě. Nebylo to nic moc. Školní rok tady končí uprostřed května a druhou polovinu května studenti věnujím takzvanému May Program. To jsou téměř tři týdny projektové výuky, kterou si studenti vybírají sami. Já jsem v programu o včelařství a měla jsem možnost v plné uniformě zkontrolovat naše včelky, získávali jsme med z pláství a budeme vyrábět svíčky z včelího vosku. Minulý týden jsem měla také horskou cyklistiku, kde jsem se naučila jezdit terénem a byla to sranda, i když mám nohy samou modřinu. Tento týden se učím jak péct kváskový chléb. Celkově jsem se svými programy nanejvýš spokojená. Po škole stále chodím do keramického studia, jsem tady okolo čtyř hodin denně a vím, že mi to tu bude moc chybět. Jsem trochu smutná, že je můj pobyt prakticky za mnou, ale na druhou stranu budu moct zase trávit čas se všemi v Česku.

Brzy se uvidíme.

Esterka

PŘIHLÁŠKA PENÍZE POSUDEK

Právě uběhl termín pro vyřízení důležitých záležitostí na tábor. Pokud ještě nemáš **zaplacený** tábor, nebo ještě nemáš odevzdaný **posudek od lékaře**, kopii **očkováku** či **kartičky pojištěnce**, nebo dokonce **přihlášku**, kontaktuj prosím co nejdříve vedoucí a domluv s nimi předání.

Šifry, Šifry, Šifry!

A máme tu letošní poslední šifru, se kterou jste se setkali na táborovém pokladě, tou je „malý polský kříž“. Zašifrovaný text vypadá třeba takto:

Abychom šifru rozluštili, tak je třeba si malý polský kříž nejprve nakreslit:

A	B	C	J	K	L
D	E	F	M	N	O
G	H	I	P	Q	R

NEBO

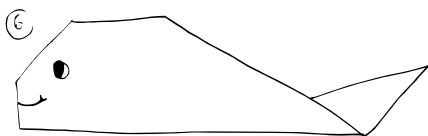
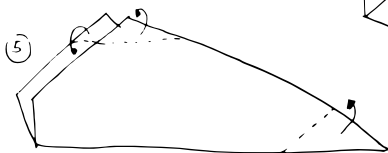
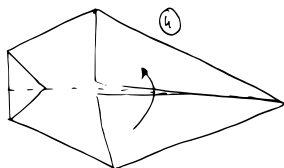
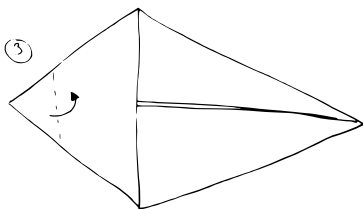
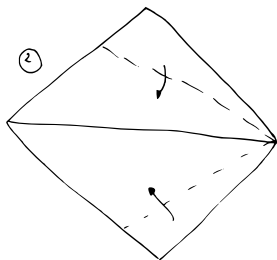
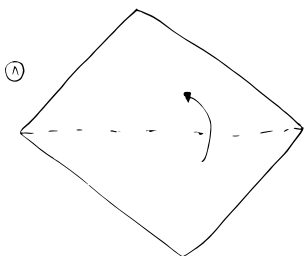

Co ještě skrývá moře?

origami

V minulém čísle jsme si ukázali, jak si vyrobit z papíru takovou malou rybkou, ale v takovém oceánu toho žije daleko více. Dost možná se někteří z vás chystáte o blížících se prázdninách k moři, podaří se vám ale při šnorchlování zahlédnout velrybu? Možná, když budete mít štěstí, tak jo, ale kdo ví — pro všechny případy si v dnešním čísle Pej-ska ukážeme, jak si ji vyrobit z papíru. Komu se to podle návodu níže povede, necht' pošle fotku přes e-psa (*vpr.red/e-pes*) nebo ji ukáže Tee na schůzce. Body do bodování ho jistě neminou!

Vedoucí starších:

Eliška: 728 467 049

Jenda: 799 790 244

Pomeranč: 720 358 010

Samara: 733 210 214

Vedoucí mladších:

Májka: 725 807 853

Sára: 728 739 631

Týna: 731 755 579

Mikulda: 721 294 254

Vydal T. O. Vpřed pro vlastní potřebu.

tovpred.ctrnactka.cz